

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 294/2022
26.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници малолетног тужиоца АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, чији је пуномоћник Исмет Хацић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Нада Бојовић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 293/21 од 20.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 293/21 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П2 50/20 од 14.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев малолетног тужиоца АА, па је измењена пресуда Основног суда у Сјеници П2 11/16 од 29.06.2016. године у ставу другом, тако да гласи: **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени ВВ да на име издржавања свог сина малолетног тужиоца АА плаћа месечно износ од 8.000,00 динара уплатом на текући рачун заступника мал.тужиоца, мајке ББ из ..., број ..., који се води код Поштанске штедионице, почев од дана пресуђења па убудуће док за то постоје законом прописани услови, најкасније до 05.-тог у месецу за текући месец, под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 42.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 293/21 од 20.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) у вези члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије туженог да побијана пресуда садржи разлоге који су противречни стању у списима указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се сагласно одредби члана 407. ЗПП, ревизија не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Сјеници П 11/16 од 29.06.2016. године, малолетни тужилац АА поверен је мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени као отац обавезан да на име доприноса за издржавање малолетног тужиоца плаћа месечно износ од 5.000,00 динара, најкасније до 05.-тог у месецу за текући месец, почев од 19.01.2016. године па убудуће. У време доношења ове одлуке тужилац је имао годину дана, а његове месечне потребе су тада износиле 10.000,00 динара. Тужилац сада има 6 година и његове потребе за исхраном, обућом, одећом, хигијеном и друге потребе су се повећале. Од септембра месеца тужилац почиње и са предшколским образовањем, због чега ће користити превоз од села ..., где живи, до ..., а дневна карта за превоз кошта дневно у оба смера 300,00 динара. Потребне малолетног тужиоца су сада 16.000,00 динара. Законска заступница малолетног тужиоца ради као кафе куvariца у ... у ..., остварује зараду у месечном износу од 10.000,00 динара и живи са малолетним АА и својом мајком, чијем издржавању доприноси, а зарада законске заступнице и дечији додатак су њихови једини приходи. Тужени живи у селу ... са сином ДД, који има 15 година, где живе и његови родитељи. Поред обавезе да доприноси издржавању малолетног сина АА, тужени има и обавезу да доприноси издржавању малолетног сина ГГ, који је рођен 2014. године, у износу од 6.000,00 динара. Средства за своју егзистенцију и малолетне деце тужени остварује повремено радом на грађевини, такси превозом на релацији ... – ..., што је потврдио и саслушани сведок ЂЂ, и помаже родитељима у обради пољопривредног имања са машинама и са истим ради код трећих лица.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одлучили о тужбеном захтеву за измену раније одлуке у погледу доприноса туженог у издржавању малолетног тужиоца.

Одредбом члана 164. Породичног закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према одредби члана 67. Породичног закона, право је, али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 154. и 160. став 1. истог закона дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања како је то прописано чланом 160. став 2. истог закона, док могућности родитеља, као дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његових личних потреба, али и обавеза издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање како је то прописано чланом 160. став 3. наведеног закона.

У конкретном случају, висина издржавања која је досуђена претходно донетом судском одлуком одређена је према потребама тужиоца који је имао годину дана. Протеком времена наступиле су промењене околности у погледу тужиоцевих потреба које се, у смислу одредбе члана 160. став 2 Породичног закона одређују и према узрасту повериоца издржавања. Тужилац сада има шест година, тако да су његове потребе евидентно веће него што су биле када је одређена обавеза туженог да плаћа издржавање. С друге стране могућности туженог да плаћа издржавање нису у битном измењене-погоршане. Тужени је здрав и радно способан и има и даље обавезу издржавања малолетног сина ГГ и сина ДД са којим живим, па је у могућности да подмири обавезу издржавања тужиоца у износу већем од раније досуђеног, у висини која је сада одређена правилном применом члана 160. Породичног закона.

Неосновано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права при утврђивању могућности туженог да доприноси издржавању малолетног детета. Новчани износ од 8.000,00 динара месечно неопходан је за задовољење месечних потреба тужиоца, а ревизија не садржи убедљиве разлоге због којих тужени, имајући у виду околности предвиђене у члану 160. Породичног закона, није у могућности да плаћа издржавање у повећаном износу. Наводи ревизије представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**